

FORLIKSRADET

Journalnummer:

Vladimir Ivanov Dragevald Vassilev
Thorvald Meyers Gate 34 A

0555 Oslo

Forlikrådet i Oslo Avd. 4
Pilestredet 19
Postboks 2104 Vika
0125 Oslo

Klagers prflm ref

Vår referanse
F2021-035702

Dato
15.09.2021

**Forlikrådet i Oslo Avd. 4 - sak F2021-035702 mellom klager Vladimir Ivanov
Dragevald Vassilev og Lightside Instruments AS og klagemotpart Lowell Norge AS**

Vedlagt følger tilsvaret i ovennevnte sak. Dette slik at De skal være oppdatert i saksforholdet, og komme med prosesskrift dersom det er ønskelig.

Innkalling til rettsmøte vil bli sendt partene senere.

Med hilsen

Forlikrådet i Oslo Avd. 4
Forlikrådssekretær
Telefon:

Kopi til:

Vedlegg:

FORLIKSRADET I OSLO AVD. 4

140921/ANI3_1761/1391128

Lowell Norge AS
Postboks 6354 Etterstad
0604 Oslo

Advokatene i Lowell
www.lowell.no
NO 848 579 122 MVA
Klientkonto [REDACTED]

Namsfogden i Oslo,
Asker og Bærum

07 SEPT 2021

TILSVAR

TIL

FORLIKSrådet i OSLO AVD 4

Klager: Vladimir Ivanov Dragevald Vassilev

Klagemotpart: Lowell Norge AS, orgnr 848 579 122

Prosessfullmektig: Advokat [REDACTED]
Lowell Norge AS, [REDACTED]

4: Saken gjelder: Sak F2021-035702 T: 6/9

Jeg melder meg som klagemotpartens prosessfullmektig.

Innledning – sakens parter

Det vil anføres at klagen må avvises. Basert på klagers anførsler skulle klagen vært fremsatt mot DHL Express AS.

Lowell Norge AS har ikke noe avtalemessig forhold til klager, men har vært engasjert av DHL Express AS i forbindelse med at et ordinært inkassooppdrag. Dette innebærer blant annet at klager aldri har vært skyldig noe beløp til Lowell Norge AS. Den innbetalingen han nå søker tilbakebetalt er betalt til DHL Express AS. At innbetalingen er skjedd via Lowell Norge AS' klientkonto, endrer ikke partsforholdet.

Ettersom det inkassosalæret som er gjenstand for klagers tilbakebetalingskrav tilhører DHL Express AS og Lowell Norge AS rolle kun har vært å anmode om innbetaling på vegne av rette kreditor, er kravet rettet mot feil part.

Kort om faktum:

Klager hevder at faktura og inkassovarsel som er sendt via e-post er havnet i hans spamfilter og at han dermed ikke har fått anledning til å betale kravet før inkassokritt ble iverksatt. Han erkjenner så vidt jeg forstår selve hovedkravet.

Advokat [REDACTED]
Advokat [REDACTED]

Både faktura og inkassovarsel er sendt til en korrekt e-postadresse som jeg legger til grunn at skyldner selv har opplyst om. Det er langvarig praksis for at henvendelser som sendes på en betryggende måte til korrekt adressat anses som tilstrekkelig for å oppfylle avsenders forpliktelser vedrørende forsendelsen. Dersom en slik forsendelse ikke kommer frem til mottakeren, påhviler risikoen for dette mottaker. Dette innebærer at i rettslig forstand anses mottaker, her klageren, å ha mottatt både faktura og inkassovarsel selv om de skulle have i hans spamfilter. Jeg viser i denne sammenheng til en tilfeldig valgt avgjørelse fra finansklagenemnda, sak 2020-222.

Kort juridisk

Det er åpenbart at Lowell Norge AS ikke er rett adressat for kravet som må rettes mot DHL Express AS. Det antas at forliksrådet vil tillate at klager endrer klagemotpart og at klagen deretter forkynnes for rett adressat.

Uansett hvem som anses som klagemotpart anføres at både faktura og inkassovarsel er sendt til en korrekt adresse og at skyldneren selv har risikoen for at han ikke fanget opp disse henvendelsene. Klager har i klagen anført at han har bevis for at det er forhold på DHL Express' side som har gjort at henvendelsene havnet i hans spamfilter. Denne anførselen er det ikke mulig å vurdere ettersom han ikke har fremlagt disse bevisene. Selv om det neppe er rettslig relevant, oppfordres klageren til å fremlægge disse bevisene slik at de kan forelegges for DHL Express.

Med forbehold for ytterligere anførsler og bevis nedlegges på vegne av klagemotparten slik

p å s t a n d :

Prinsipalt:

1. Saken avvises overfor Lowell Norge AS

Subsidiært

2. Klagemotparten frifinnes

Nærværende tilsvaer med vedlegg oversendes i 2 eksemplarer.

Oslo, den 03.09.2021

Advokat
Advokat

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN-2020-222

26.3.2020

VISMA COLLECTORS AS

Varsling

Om kravet er korrekt varslet.

Saken gjaldt en faktura fra A.P. og N. Faktura hadde blitt sendt pr. e-post. Klager mente at alle mottatte fakturaer var betalt. Klager ønsket ikke å betale inkassosalær og renter for faktura han mente at han ikke hadde mottatt. Inkassoforetaket fikk medhold.

Saksfremstilling

Saken gjelder en faktura fra A.P. og N. pålydende kr 7 950. Fakturaen ble sendt pr. e-post 8.2.18 til adressen N.N@....no. Forfallsdato var 20.2.18.

Inkassovarsel ble sendt 26.3.18. Kr 70 var tillagt i purregebyr. Betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær på kr 875 og forsinkelsesrenter, ble sendt 23.4.18. Inkassovarsel og betalingsoppfordring ble sendt pr. Digipost.

Klager kontaktet inkassoselskapet pr. e-post 5.5.18. Klager viste til at alle mottatte fakturaer var betalt, og at han ikke ønsket å betale renter for fakturaer skolen ikke hadde sendt.

I e-post av 19.7.18 etterspurte klager svar på om tilleggsgebyrene blir fjernet da han ikke har mottatt varslene.

Ny korrespondanse mellom partene fant sted 28.6.19.

Klager har anført at kravet ikke er korrekt varslet. Faktura og inkassovarsel er aldri mottatt. Inkassoselskapet har oppgitt at faktura ble sendt til e-postadressen YY@gmail.com, mens fordringshaver har oppgitt at faktura ble sent til e-postadressen N.N@....no.

Inkassoforetaket har anført at kravet er korrekt varslet. Faktura er sendt til e-postadresse oppgitt av skyldner. Inkassovarsel og betalingsoppfordring er sendt pr. Digipost.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Klagers hovedanførsel er at verken faktura eller inkassovarsel er mottatt. Inkassoloven § 9 første ledd bokstav a lyder slik:

Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel om at inkasso vil bli satt i verk.

Spørsmålet om hvem som har ansvaret for forsinkelser i postgangen og for at post når frem til adressaten, ble drøftet i forarbeidene til loven, se Ot. Prp. nr. 2 (1987-1988) side 57 hvor det uttales følgende:

Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. Departementet vil imidlertid understreke at dette kun vil gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på en annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varslene til den adressen som skyldneren har oppgitt til

Side 1 av 2

fordringshaveren. Er ingen adresse oppgitt, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som registrert i folkeregisteret.

Nemnda har i sin praksis lagt til grunn at dette også gjelder for andre varsler i den utenrettslige pågangen, blant annet for fakturaer og betalingsoppfordringer.

I Prop. 6 L (2016-2017) om endringer i tinglysingsloven, inkassoloven og tvangsfullbyrdsloven mv. la Justisdepartementet til grunn at bruk av e-post vil være å anse som betryggende dersom e-postadressen "fremstår som vedkommendes egen e-postadresse", se side 21 i proposisjonen.

Innklagede har lagt frem dokumentasjon fra fordringshaver som viser at fakturaen ble sendt til en e-post adresse som klager selv hadde oppgitt. Det er også vist til at en annen faktura ble sendt til samme e-post adresse 20.3.19, og at denne ble betalt til forfall.

Nemnda er etter dette kommet til at fakturaen er betryggende avsendt, og at klager i rettslig forstand må anses for å ha mottatt den.

Inkassovarslet ble sendt av innklagede til klagers Digipost-adresse. Det samme skjedde med betalingsoppfordringen som klager har bekreftet at han mottok og som han responderte på 5.5.19.

I den nevnte proposisjonen ble også bruk av Digipost drøftet. Man må selv opprette Digipost, og bruk av Digipost ble ansett for betryggende av Justisdepartementet. Det var heller ikke nødvendig med forhåndssamtykke for at den enkelte avsender kunne bruke en slik forsendelsesmåte.

Nemnda finner at innklagede mest sannsynlig har benyttet riktig Digipost-adresse og viser til at betalingsoppfordringen ble sendt til samme adresse, og at denne ble åpnet av klager som responderte og kontaktet innklagede.

Klager har også anført at han 5.5.19 sendte en e-post til innklagede der han ba innklagede anstille undersøkelser, idet han viste til at han ikke ønsket å betale renter for en faktura som fordringshaver ikke hadde sendt. Innklagede svarte ved å spørre om klager hadde kvittering for betaling av fakturaen, noe klager benektet ved å gjenta at han ikke hadde mottatt fakturaen. Dialogen stoppet opp, og ble heller ikke gjenopptatt sommeren 2018 etter påminnelse fra klager.

Ifølge klager ble den utenrettslige innfordringen gjenopptatt sommeren 2019. Klager fikk da kopi av fakturaen og også det han betegner som en purrefaktura fra sommeren 2019.

Etter nemndas syn er det uheldig at saken ikke ble fulgt opp av innklagede sommeren 2018, men da saken ble gjenopptatt sommeren 2019, fikk klager fremlagt relevant dokumentasjon på at faktura var sendt ham på oppgitt e-postadresse. Saken har hele tiden dreid seg om faktura og inkassovarsel, særlig fakturaen, var betryggende avsendt, og nemnda kan derfor ikke se at det er relevant å vurdere forholdet som en innsigelse etter inkassoloven § 17 andre ledd.

Nemnda er etter dette blitt stående ved at klagen ikke kan føre frem, og at klager derfor plikter å betale inkassokostnadene i saken.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Inkassoforetaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Ørnulv Bjercke (selskapsrepresentant), Linn Hagesæther (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).